

תת"ע 5357/11/19 - מדינת ישראל נגד נדין עודה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5357-11-19 מדינת ישראל נ' נדין עודה
תיק חיצוני: 90119600477

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	נדין עודה

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרה של הנאשמת.

הנאשמת טוענת כי לא קיבלה את הזימון לדיון וכי לא השתמשה בטלפון בעת הנסיעה.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומפנה לאישור המסירה, אשר נשלח לכתובתה הרשומה של הנאשמת וחזר בציון "לא נדרש".

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא אכן נשלח לכאורה לכתובתה הרשומה של הנאשמת (אשר אף מצוינת במפורש בתצהירה המצורף לבקשה- פרט לשינוי שם העיר מנצרת עילית לנוף הגליל- א"ל), וניתן להיווכח במועד המסירה, בשם המוסר ובחתימתו בצורה ברורה.

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשתה הנאשמת. הנאשמת כלל וכלל לא התמודדה עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא קיבלה זימון לדיון לא התייחסה לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה (ר' עפ"ת 37016-12-18 נבואני נ' מדינת ישראל [25.12.18]).

גם בטענתה כי לא עשתה שימוש בטלפון בעת הנסיעה, טענה שמשמעותה כפירה כללית בביצוע העבירה, אין כדי לסייע לנאשמת. "לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

עמוד 1

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' ניסן תש"פ, 30 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.